Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

fusa oleo tantum excitabit incendium: ut id non flumen aliquod. sed
effusio cruoris extinguat: Magister itaq; patientie ratio est: quam sa
piens homo ademit bono uiro: ut cum non malorum fiat: hec sola
efficat: que si detur omnibus. nullum scelus. nulla fraus in rebus humanis
erit: Quid igitur bono uiro pōt esse tam calamitosum: tamq̄ contrū:
q̄ ire frena permittere: que illum non modo boni: sed & hominis appel
latione dispoliet: Siquidem nocere alteri: ut ipse ueniat nunc: non est se
cundum hominis naturam: nam & pecudes si lacessas. aut calce. aut
cornu repugnant: & serpentes & ferae si prosequare: ut occidas negotiū nō
exhibent & ita ad hominū exemplar redeamus: impii quoq; & insipientes
signū accipiunt iniuriam. ecco & irrationabili furore ducuntur. & his:
qui sibi nocentem tribuere conantur: In quo igitur sapiens ac bonus
uir a malis & insipientibus differt: nisi q̄ habet in uiciem patientiam:
qua stulti carent: nisi q̄ regere se ac mitigare iram suam nouit: Quam
illi qua uirtute indigent: frenare non possunt: Sed uideliceet hec illum
res fefellit: q̄ cum de uirtute quereretur: in quacunq; contentione uin
ceret: putauit esse uirtutem: Hec uidere ullo modo potuit homine dolōi
& ire succūbentem & his affectibus indulgentem: quibus debet poti
us reluctari & ruentem quacūq; improbitas prouocarit: uirtutis
officium non tenere. Qui ut referre iniuriam nititur eum ipsum
a quo lesus est gestit imitari: Ita qui malum imitatur: bonus esse
nullo pacto potest: Duobus igitur uerbis duas uirtutes maximas bo
no & sapienti uiro innocentiam patientiamq; detraxit: Sed quia ipse
Carmina illam facundiam Sicut Salustius ab apio dictū refert. exci
ut: uoluit hominem carmine modo uincere: ut remoueat lacessitus:
Que retributio contumelie: q̄ pernicosa sit: & quas edere soleat seruges.
aliunde oportunius petetur exemplum: q̄ ex ipsius preceptoris tristissimo
casu: qui dum his phorum preceptis obtempere gestit: ipse se perdidit: Qz
si lacessitus iniuria patientiam tenuisset & si distulisset. si ferre contume
liam boni uiri esse didicisset: nec illas nobiles rationes. alieno titulo in
scriptas impatientia & leuitas & insania profudisset: uinq̄ capite suo
rostra in quibus ante floruerat: cruentasset. nec rem p. fundituis pro
scripto illa delesset: Sapientis ergo & boni uiri non est velle certare. ac sepi
culo committere: quoniam & uincere non est in sua potestate & anceps est
omne certamen. Sed & sapientis atq; optimi uiri non adiuriari uelle
tollere: quod fieri sine scelere ac periculo non pōt: Summa igitur uirtus
habenda est: qua ut non careat homo iustus: uoluit illum deus: ut sup

Turpe est mutari q̄ ipsius.

Carmina facundia.

Quid passus est Cicero dum pati nesciit iniuriam